

© ESKY

דף קריאה לשבת!

הבאת הבכורים

מחזות יפים רבים ראו תושבי ירושלים, בזמן שביית המקדש היה קיים. אחד מהם הוא הבאת הבכורים. היתה זו תהלוכה גדולה וחגיגית שהגיעה לירושלים בקיץ – תהלוכת האפרים נושאי הבכורים.

כשהגיע האביב, והפרות החלו להבשיל, היה האפר מסמן בחוט

אדם את פרות שבעת המינים שהבשילו ראשונה. אם היה האיפר רואה תאנה שהבשילה או אשכול ענבים או רמון, היה קושר חוט אדם לסימן והיה אומר: "הרי אלו בכורים!" וכשהבשילו כל הפרות, היה האפר אוסף את הבכורים ושם אותם בסל מיחד כדי להביאם לבית המקדש בירושלים.

האיפר לא הגיע לבדו לירושלים. הוא בא יחד עם קבוצה גדולה של אפרים, שהתאספו מכל הערים שבסביבה. ולא

רק תהלוכה אחת של אפרים הגיעה ירושלים, אלא כמה תהלוכות.

בכל הדרכים והשבילים לירושלים, שהתפתלו בעמקים ובהרים, נראו שירות של הולכי רגל הנושאים בפורים לירושלים.

בראש כל תהלוכה הלך שור. קרניו מצפות זהב, ועטרה של זית- בראשו. האפרים היו שמחים ועליזים, ועשו דרכם בקול שירה ובנגינת חלילים.

כאשר התקרבה התהלוכה לירושלים, שלחו העולים להודיע לתושביה שהנה הם קרבים ובאים. אז יצאו לקראתם כל חשויי ירושלים ונכבדיה; בעלי המלאכה: הסנדלרים, החיטים, הנגרים ושאר הפועלים הפסיקו את עבודתם וקבלו את הבאים.

כשנכנסה התהלוכה לירושלים נתנו כלם קולם בשיר: "עומדות היו רגלינו בשעריך ירושלים!" כך הגיעו כלם להר הבית. אז לקח כל אחד את סל הבפורים על כתפו ושר יחד עם כלם: "הללו-ה, הללו א-ל בקדשו".

פיצד קראתי?